

[Edel Saunte.]

så længe vi gør det, må vi finde os i, at faderen bliver betragtet som hovedpersonen lovmæssigt i forhold til barnet, uanset at det i praksis er moderen, der er det.

Formanden: Det ærede medlem hr. Per Federspiel har ordet for en kort bemærkning.

Per Federspiel: Jeg vil gerne i anledning af den højtærede indenrigsministers bemærkninger sige, at de udtalelser, jeg fremsatte, ikke var ment som en kritik af det embedsmandsudvalg, der har været nedsat, i den forstand, at udvalgets arbejde ikke har været samvittighedsfuldt udført. Min kritik var rettet imod det område, udvalget har undersøgt, idet det ikke har gennemgået — måske ikke har haft anledning dertil — konsekvenserne af lovforslaget, som er meget vidtgående.

Det ærede medlem fru Edel Saunte mener, at det er uheldigt, når der opstår dobbelt statsborgerret. Hvad uheldigt er der egentlig i det? Det kan ikke skade den enkelte, og det volder meget sjældent staten problemer. Men det, dette lovforslag skaber — og den højtærede indenrigsminister har ikke villet bestride det —, er et onde, som man har afholdt internationale konferencer for at forhindre, nemlig statsløshed. Det kan overhovedet ikke overses, i hvilke tilfælde statsløshed vil forekomme. En af konsekvenserne af lovforslaget er, at kvindens stilling på det punkt forringes. Der sker naturligvis en forbedring derved, at den danske kvinde kan bevare sin indfødsret, og at den fremmede kvinde har valgfrihed. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at det er et gode, men det havde ikke været nødvendigt for at opnå dette gode at ofre sådanne goder, som er i allerhøjeste grad værdifulde.

Formanden: Det ærede medlem fru Elin Appel har ordet for en kort bemærkning.

Elin Appel: Det problem, som det ærede medlem fru Edel Saunte rejste overfor mig, har jeg ikke berørt. Spørgsmålet er ikke, om sagen er grundigt undersøgt i andre instanser. Jeg ved meget vel, at kvindeorganisationerne, landstinget og kommissionen for de nordiske lande har haft med denne sag at gøre. Men det, det drejer sig om, er, om folketinget skal være et ekspeditions-kontor for andre, der har arbejdet med tingene, eller vi selv skal arbejde med dem. Og det ærede medlem vil vel ikke bestride,

at når folketinget kun har denne meget store sag til behandling et døgn, betyder det, at sagen kun ekspederes, ikke at der er arbejdet med den. Derfor er spørgsmålet: Skal vi acceptere folketinget som ekspeditions-kontor for de andre instanser, eller skal folketinget give sagerne en selvstændig behandling?

Det problem, jeg rejste vedrørende børnene, var følgende: medens det før givetvis måtte være sådan, at barnet fulgte faderens statsborgerforhold, fordi han repræsenterede familiens samlede statsborgerforhold, rejser der sig nu, i samme øjeblik en familie kan bestå af to personer med hver sit selvstændige statsborgerforhold, logisk det problem: Hvad så med barnets statsborgerforhold? Det er et problem, som vi ikke har drøftet, men som ingen kan bestride rent logisk følger af dette lovforslag. Jeg ville selv have foretrukket den løsning, at forældrene i sådanne tilfælde selv vælger barnets statsborgerret.

Formanden: Den ærede ordfører har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren (Edel Saunte): Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Per Federspiel, i hvilke tilfælde der kan opstå statsløshed. Mig bekendt var der kun to lande, hvor kvinderne mistede deres statsborgerret og blev statsløse ved at gifte sig med fremmede statsborgere, nemlig Tyskland og Schweiz, og begge lande har mig bekendt ændret deres lovgivning, således at det ikke længere er tilfældet.

Der kan ikke opstå statsløshed i alle de lande — som er den største del af verden —, hvor kvinderne har selvstændig statsborgerret. Jeg kan ikke se noget tilfælde, hvor der kan være mulighed for, at denne statsløshed kan opstå.

Formanden: Det ærede medlem hr. Per Federspiel har ordet for en kort bemærkning.

Per Federspiel: Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at udvalget har undersøgt forholdene i en halv snes lande. Det er mig ikke bekendt, i hvor mange lande den regel gælder, men den har hidtil været gældende i England — og den gælder utvivlsomt også i en række andre lande —, således at en engelsk kvinde, der gifter sig med en fremmed mand, mister sin statsborgerret. Dette spørgsmål burde i hvert fald have været oplyst, forinden man skred til denne lovgivning.